NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.142193411
143/AA43-3357-12/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2012.gada 6.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Z.Kupce,
tiesneses S.Kanenberga un U.Mihailova

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *V.H.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 8.punkta, sakarā ar *V.H.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 10.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 23.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.111786763 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2011.gada 23.februārī plkst.13.32 transportlīdzeklis VW ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – Transportlīdzeklis) bija novietots stāvēšanai Rīgā, Lenču un Ganu ielu krustošanās vietā, neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūlija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 135.6.apakšpunkta prasības. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10]panta piektās daļas 8.punktu automašīnas vadītājam, kas neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, piemērots naudas sods 30 latu apmērā.

Izskatot *V.H.* apstrīdēšanas iesniegumu, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde (turpmāk – Policija) ar 2011.gada 29.aprīļa lēmumu Nr.2024 (turpmāk – Lēmums) Protokolu atstāja negrozītu.

Lēmums pamatots šādi.

[1.1] Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punktam ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, veloceliņi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekli (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi).

Saskaņā ar CSN 1.8.punktu brauktuve ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai. Savukārt CSN l.24.punkts nosaka, ka krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

Ņemot vērā ceļa un krustojuma definīciju, atzīstams, ka Ganu iela ir viens ceļš, kas konkrētajā vietā veido krustojumu ar citu ceļu – Lenču ielu. No minētā izriet, ja ir ceļš (iela), kas veido krustojumu ar citu ceļu, tad transportlīdzekļa stāvēšana šo ceļu brauktuvju krustošanās vietā saskaņā ar CSN 135.6.punktu ir aizliegta.

Minēto apstiprina arī Rīgas domes Satiksmes departamenta un VAS „Latvijas valsts ceļi“ sniegtais skaidrojums par konkrēto vietu. VAS „Latvijas valsts ceļi“ norāda, ka minētajā gadījumā vienā līmenī krustojas divi ceļi – Ganu iela un Lenču iela. Sekojoši — šīs ielas šajā vietā veido krustojumu, par ko netieši liecina arī ārpus krustošanās vietas izvietotās ceļa zīmes. Arī Rīgas domes Satiksmes departaments informē, ka transportlīdzekļi, lai nokļūtu no vienas ielas brauktuves, piemēram, Lenču ielas, uz otru ielas brauktuvi, piemēram, Ganu ielu, ir jāpagriežas pa kreisi, un šim manevram ir nepieciešama lielāka brauktuves daļa, nekā braucot taisnā virzienā, pieprasījumā norādītā vieta ir uzskatāma par Ganu un Lenču ielu krustojumu un to brauktuvju krustošanās vietu.

[1.2] Apstāklis, ka krustojumam piekļaujas izbraucamais ceļš no blakusteritorijas, neatceļ CSN 135.6.punkta regulējumu par transportlīdzekļu novietošanas aizliegumu brauktuvju krustošanās vietās. Transportlīdzekļu novietošana stāvēšanai krustojuma robežās jebkurā gadījumā apdraud

kustības drošību – traucē redzamību un samazina manevra veikšanai paredzēto brauktuves daļu (šajā gadījumā tieši uz Lenču ielas).

[1.3] LAPK 149.[10] panta piektās daļas 8.punkts – noteic, ka par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās brauktuves malas transportlīdzekļu vadītājam uzliek naudas sodu 30 latu apmērā. Tādējādi minētā norma ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība lemt par konkrēta lēmuma par naudas soda apmēra noteikšanu (veikt lietderības apsvērumus), ja tiek konstatēts, ka persona ir novietojusi transportlīdzekli stāvēšanai brauktuvju krustošanās vietā.

[1.4] Nav pamata saskaņā ar LAPK 21.pantu atbrīvot pieteicēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu, jo nepareizi stāvēšanai novietots transportlīdzeklis būtiski ierobežo citu satiksmes dalībnieku tiesības, kas konkrētajā gadījumā nevar tikt atzīts par mazsvarīgu.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pie administratīvās atbildības sauktā persona *V.H.* (turpmāk arī – pieteicējs) vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] CSN noteikumu pārkāpuma fakts nav pierādīts.

[2.2] Lietā ir strīds par to, vai attiecīgā vietā ir uzskatāma par krustojumu, kur aizliegta transportlīdzekļu stāvēšana.

[2.3] Policijas uzskats (tas, ka šim krustojumam piekļaujas izbraucamais ceļš no blakusteritorijas, neatceļ CSN 135.6.punkta regulējumu par transportlīdzekļu novietošanas aizliegumu brauktuvju krustošanās vietās) ir pretrunā ar CSN 135.6.punktu.

CSN 1.24.punktā norādītā krustojuma definīcija neattiecas uz Ganu un Lenču ielas krustojumu, jo uz minēto vietu tieši izbrauc no blakusteritorijas – SIA „*/Nosaukums/*“ garāžas un diennakts stāvvietas. Savukārt CSN 135.6.punkts nosaka, ka „aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 m no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas, [..]. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u. tml.)“.

[2.4] Nav saprotama nepieciešamība saņemt informāciju no Rīgas domes Satiksmes departamenta, kas uzskata norādīto vietu par Ganu un Lenču ielu krustojumu un brauktuvju krustošanas vietu. Minētajā gadījumā iestāde (Rīgas domes Satiksmes departaments) traktējusi CSN punktu pēc sava ieskata.

[2.5] Pieteicējs nepiekrīt apgalvojumam, ka šajā gadījumā transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai krustojuma robežās apdraud kustības drošību – traucē redzamību un samazina manevra veikšanai

paredzēto brauktuves daļu (šajā gadījumā tieši uz Lenču ielas), jo, kā tas redzams no shēmas, transportlīdzeklis bija novietots pilnīgi nomalē, gar žogu un ārpus brauktuves daļas, kuras platums Lenču ielā abos virzienos ir 9 metri.

[2.6] Ceļa zīmes, kas uzstādītas stāvvietas tuvumā no abām pusēm, neattiecas uz krustojumu.

[3] Policija tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem. Papildus Policija norāda, ka Lēmumu pieņēmusi likumīgi un pamatoti, izvērtējot visus lietā esošos materiālus, tai skaitā pieteicēja argumentus.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 10.maija spriedumu pieteicēja pieteikums noraidīts.

Spriedums motivēts šādi.

[4.1] CSN 135.6.apakšpunkts noteic, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921.ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

Savukārt LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punkts paredz, ka par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 30 latu apmērā.

[4.2] Lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, proti, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai pretī Ganu ielas namam Nr.6, kā tas redzams lietā esošajos fotoattēlos (*lietas 25.lapa*).

Lietā ir strīds par to, vai vietā, kur pieteicējs bija novietojis stāvēšanai savu transportlīdzekli, bija atļauts to darīt.

[4.3] Tiesas ieskatā vieta, kur pieteicējs bija novietojis stāvēšanai transportlīdzekli nav tipisks krustojums, jo divu ielu – Ganu un Lenču – krustojumā atrodas arī vieta, kur izbrauc uz brauktuves no uzņēmuma blakusteritorijas.

[4.4] Tiesa atzina par kļūdainu pieteicēja viedokli, ka izbrauktuves no blakusteritorijas esamība krustojumā „atceļ" tiesību normas, kas nosaka aizliegumu stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas.

Šīs CSN normas mērķis ir garantēt satiksmes drošību. Nosakot aizliegumu stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas, tiek radīti

priekšnoteikumi, lai tiem transportlīdzekļiem, kas iebrauc krustojumā, tātad, maina kustības trajektoriju, būtu pietiekama redzamība un manevra iespējas.

Savukārt, braucot taisnā virzienā, transportlīdzeklim kustības trajektorija nav jāmaina, tādēļ arī no CSN normu viedokļa parastā situācijā vietā, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas, paredzēt īpašu drošību un redzamības leņķi nav vajadzības.

Līdz ar to CSN normā paredzētais izņēmums, ka aizliegums stāvēt tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas nav attiecināms uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas, nav piemērojams situācijā, ja vieta, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas, atrodas citu brauktuvju krustošanās vietā.

[4.5] Ievērojot minēto, tiesa atzina, ka vietā, kur pieteicējs bija novietojis stāvēšanai transportlīdzekli, apstāties un stāvēt ir aizliegts, tādēļ pieteicējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības atbilstoši LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktam.

[4.6] Saskaņā ar LAPK 32.panta otrajā daļā noteikto, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

LAPK 149.^{10}panta piektās daļas sankcija paredz naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 30 latu apmērā.

Tiesa konstatēja, ka konkrētajā gadījumā piemērotā tiesību norma – 149.^{10}panta piektā daļa – ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība lemt par konkrēta lēmuma par naudas soda 30 latu apmērā piemērošanu, ja tiek konstatēts attiecīgais pārkāpums. Tātad likumdevējs jau sākotnēji ir izvērtējis sabiedrības un atsevišķas personas tiesiskās intereses, kā rezultātā pieņemta norma, kas noteic, ka, pastāvot konkrētiem faktiskajiem apstākļiem, izdodams obligātais administratīvais akts, kas nav saistīts ar īpašu tā izdošanas vai satura lietderības apsvērumu izvērtēšanu. Citiem vārdiem, lietderības apsvērumus attiecībā uz naudas soda apmēru jau izdarījis likumdevējs, normas sankcijā paredzot fiksētu naudas soda apmēru.

Tādējādi Policijai, konstatējot CSN 135.6.punkta pārkāpumu, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktu, bija jāizdod administratīvs akts par transportlīdzekļa vadītāja saukšanu pie administratīvās atbildības, nosakot naudas sodu normas sankcijā paredzētajā fiksētajā apmērā – 30 lati.

Ievērojot minēto, tiesa atzina, ka nav pamata Lēmuma atcelšanai.

[5] Par Administratīvas rajona tiesas 2012.gada 10.maija spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka CSN 135.6.punkts konkrētajā gadījumā nav pārkāpts. Pieteicējs nepiekrīt Administratīvās rajona tiesas CSN traktējumam, un uzskata, ka konkrētajā gadījumā CSN 135.6.punkts nav pārkāpts. Pieteicēja ieskatā Transportlīdzeklis nevarēja

apdraudēt satiksmes drošību, jo bija novietots gar žogu, un brauktuves platums uz abām pusēm ir 9 metri.

[6] Policija paskaidrojumā par apelācijas sūdzību to neatzīst un norāda, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots un likumīgs.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.[21]panta otro daļu apelācijas sūdzība tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota, bet Lēmums atstājams negrozīts.

[9] LAPK 289.[13]panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Savukārt LAPK 299.[22]panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās "a" nodaļas (ietver LAPK 289.[13]pantu) prasībām.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu, secināms, ka apelācijas instances tiesa, izskatot sūdzību par zemākās instances tiesas nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ja atzīst pārsūdzētā nolēmuma administratīvā pārkāpuma lietā motivāciju par pareizu un pilnībā pietiekamu, var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas nolēmuma motivācijai, izvērstāku argumentāciju nenorādot.

Administratīvā apgabaltiesa, pārbaudot Administratīvās rajona tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (šā sprieduma [4] punkts), to neatkārtojot.

[10] Ņemot vērā, ka pieteicējs apelācijas sūdzībā nav norādījis citus argumentus, kā vien tos, kas norādīti pieteikumā un izvērtēti un noraidīti pirmās instances tiesas spriedumā, kuru apgabaltiesa atzīst par pareizu un pamatotu, papildu argumentācija nav nepieciešama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu un 289.[22]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 29.aprīļa lēmumu Nr.2024 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.111786763) par *V.H.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 8.punkta, bet *V.H.* sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente *(paraksts)* Z.Kupce

Tiesneses *(paraksts)* S.Kanenberga

(paraksts) U.Mihailova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese Z.Kupce
Rīgā, 2012.gada 6.decembrī